

ΕΤΟΣ Γ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΡΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 125

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 5 Ἰουλίου 1881.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΡΩΜΑΣ

Σπανίως παρετηρήσαμεν ἐν Ἀθήναις συγκίνησιν εὐλικρινεστέραν, βαθυτέραν ἐκείνης, ἣν πάντες ἠσθάνθημεν ἐπὶ τῷ αἰφνιδίῳ θανάτῳ τοῦ Σπυρίδωνος Ῥώμα. Εὐγένειαι χαρακτηρὸς σπανίαι, ἀγαθότης ἀνεξάντλητος, εὐσυνειδησίαι, λεπτότης καθ' ὅλα, τοιαῦτα ὑπῆρχον τὰ κυριώτατα χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀρίστου τῷ ὄντι ἐκείνου ἀνδρός. Ὁραχίος τὴν ὄψιν, γλυκὺς, εὐγενέστατος τοὺς τρόπους, ὁ Ῥώμας καθίστα ἐπικισθητὴν τὴν εὐγενεστάτην καταγωγὴν του διὰ μόνης τῆς ἀγαθότητός του, καὶ τῆς εὐλικρινοῦς δημοτικότητός του. Ἀληθῶς καταγωγὴ ἀρχαία καὶ ἔνδοξος συνδυαζομένη μετὰ προσωπικότητος τόσῳ δικακεκριμένης μέγα ἔχει γόητρον. Ἡ ἀνεξαρτησίαι, ἡ γενναιοῦς, ἡ ἀδολογία φιλάνθρωπιαι ὑπῆρξαν πάντοτε προσόντα τῆς μεγάλης γενεᾶς τῶν Ῥώμα. Ὁ ἐν Ζακύνθῳ παραπιδημῶν βλέπει μετ' ἀπορίαι ἐκεῖ φαινόμενον μοναδικὸν ἐν τῇ ἀνατολῇ, ἕνα λαὸν ὅστις οἰασθήποτε καὶ ἀν' ἔχῃ πολιτικὰς δοξασίας ἀπονέμει πάντοτε τῇ οἰκογενείᾳ τῶν Ῥώμα τιμὰς βασιλικὰς. Καὶ θέλετε νὰ μάθητε τὸ μυστήριον τοῦ σεβασμοῦ τούτου; Τὸ μυστήριον εἶναι, ὅτι ἀπ' αἰῶνων οὐδὲ οὗτος δὲν ἔπαυσεν εὐεργετῶν μετριοφρόνως καὶ ἐγκραδίως, κρύπτων ὅσον ἔνεστι τὰς ἀπονεμομέναις εὐεργεσίαις. Ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν ἀποκκλύπτεται πάντοτε, διότι ἐγγράφεται ἀνεξιτήτως ἐν ταῖς καρδίαις τῶν εὐεργετουμένων. Ἄτομα ἀναρίθμητα, οἰκογένειαι πλεῖστα, κοινότητες ὁλόκληραι ἔτυχον ἐπὶ μακρὰν σειρὰν γενεῶν τῶν ἀγαθοεργιῶν τοῦ μεγάλου εὐεργετικοῦ οἴκου. Οὕτω φερ' εἶπεῖν ὁ οἶκος Ῥώμα ἦτο πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ὁ ἐπισήμως πρᾶ

τῶν Βενετῶν καὶ πρᾶ τῶν Τούρκων ἀνεγνωρισμένος Προστάτης τῆς ἀλιευτικῆς κοινότητος τῶν Μεσολογγιτῶν, ὧν ἡ εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς λαμπροὺς αὐτῶν πάτρωναις ὑπῆρξε πάντοτε ἀνάλογος πρὸς τὰς ἀπολαμβανομένας εὐεργεσίας, ἀνεκτιμήτους ἐν ἡμέραις ταπεινώσεως καὶ δουλείαις. Οἱ Ῥώμα εἶχον πάντοτε τὸ μυστήριον νὰ εὐεργετῶσι τοὺς κατωτέρους χωρὶς νὰ τοὺς ἐξευτελίζωσι.

Συμπεραφθόντες ἀπλῶς τὴν εἰκόνα τοῦ δικσῆμου ἀνδρός ἐν τῷ λαμπρῷ τῆς οἰκογενείαις του περιβλήματι, δὲν ἐκτεινόμεθα περισσότερον. Ὁ Ῥώμας εἶχε συστηματικὴν ἀμα καὶ ποικίλην παιδείαν, καὶ νοῦν ὀρθότατον. Ἡ εἰσοδός του εἰς τὴν Βουλὴν ἦτον ἐκ μέρους αὐτοῦ θυσίαι πρὸς τὴν Ζακύνθον, ὡς ἡ εἰσοδός του εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἦτο θυσίαι πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Προσωπικότητες οἶμαι ἡ τοῦ πρὸ μικροῦ ἀφ' ἡμῶν μεταστάντος ἐμπνεύσει τὴν μελαγχολικὴν σκέψιν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς διέρχεται ἐποχὴν μεταστροφικὴν, καθ' ἣν αἱ πύλαι τοῦ πολιτικοῦ βίου εἶναι ὀρθάνοικτοι εἰς τοὺς προστυχότερους πολιτικοὺς τυχοδιώκτας, ἀποκλειομένων ἀπ' αὐτοῦ ὅσον ἔνεστι συστηματικῶς τῶν ἐνκρέτων καὶ λογίων, μάλιστα ἀν' ὧσιν περιβλεπτοί. Πλὴν τὸ πολίτευμα ἡμῶν ἀγαπᾷ τὴν ἰσότητά. Δὲν ἀποκλείει τῶν πραγμάτων οὔτε τοὺς ἐνκρέτους, οὔτε τοὺς λογίους, οὔτε τοὺς εὐπικτρίδας, ἀρκεῖ νὰ ἀφομοιωθῶσιν ἐν τῷ βορβόρῳ, ἢ τοῦλάχιστον ν' ἀνέχωνται αὐτὸν.

Ὁφείλομεν ὅμως ν' ἀποδόσωμεν τὸν δίκαιον ἔπαινον εἰς ὅλας τὰς τάξεις καὶ τὰς μερίδας τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ, τὸ ὅποτον κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Ῥώμα ἀπέδειξεν ἅτι γνωρίζει νὰ σέβηται καὶ νὰ συμπληθῇ τὴν ἐντιμότητά συνδυαζομένη μετὰ τῆς ἀγαθότητος, καὶ πρὸ πάντων εἰξεύρει νὰ δικαίρῃ ἐν πρόσωπον τῆς κοινωνικῆς θέσεως τοῦ Ῥώμα ἀπὸ τῶν καθ' ἑκάστην ἐν μέσῳ ἡμῶν ἀναφυομένων δθθεν ἐπισημοτήτων διὰ τοῦ γελοιοδεστέρου πολιτικοῦ τρόπου καὶ κοινωνικοῦ τυχοδιωκτισμοῦ.